

ציון 7

יומא' ל' אדר ב'
תשפ"ב

המעניינים!!!

חזרנו, ובגדול!!!

ארגוני הישיבה

והיום הצצה למאחורי הקלעים של-

ארגון השודיות ע"ש הצדיק ר' ישעי' קרסטיוטו.

זה לא מה שאתם חושבים. הארגון לא הוקם אחרי ישיבה על מרלברו לייט וחמש כוסות קפה. פשוט יום אחד החבר חדר התימהוני דהיום עם הרעמה של א.מ.מ. פנחסי לשעבר, יצא לאיסוף כספים שיגרות עם אחד שוודאי חפץ בעילום שמו - "הרב פנחס" עבור מוסדותיו הרבים. ויחד הצליחו להגיע לשקית נאה המלאה בקופסאות קפה. והוא הרגיש מנוצל. כדי לשבור את זה הוא החליט לקחת קופסת קפה למזכרת ולתזכורת ששוב הוא לא ינוצל אלא ינצל אחרים. (אגב, דבר שקורה להרבה שעברו טראומה קשה וכשגדלו עושים אותו דבר לאחרים.) אבל הוא היה בחור טוב. והחליט לפנק את החברה. ברשותו היה בקבוק חלב שקיבל מארגון חסד אחר (האיגוד השכונתי), וקומקם שמצא זרוק ברחוב חשון, ולחברים שבאו ליהנות ביקש שהברכות יהיו לע"נ של ר' ישעי', כשהוא לא מעלה על דעתו שזה ייהפך לארגון שעוד יערך כנסי אוכל ענקיים. הסיפוק שהוא קיבל מאותו הפעם שפינק הובילה אותו להחלטה שדבר זה יישנה על עצמו. כמה ימים לאחר מכן הוא פגש יהודי טוב שהשתחרר ממנו רק לאחר שזכה להביא כסף עבור האכלת רעבים, והוא קנה עם זה אביסל'ע הערינג וקצת קרקר עם שומשום, וב"ה הברכות היו לע"נ הצדיק מקערסטיוט. וכך מדי תקופה ה"ה רודמן את פנחסי ונאגר הביאו הפתעות נוספות. בערב חג העצרת פנחסי "עזר" למשה במטבח, ושם הוא גילה אפיקים חדשים, הוא ראה שסעודה אמיתית היא לא איזה שטיק'ל הערינג, אלא בשר וסלמונים וכל כיוצ"ב הם הם הדבר האמיתי. וכשהו הדבר האמיתי אז זה מה שצריך לעשות. אז הוא ביקש משה שבתמורה לעזרה הוא מכין לו בהזמנות אירוע. כמה ימים לאחר החג ביטלו הצמד חמד אירוע שלא ישכך וארגון עצרת משל עצמם. אל תשאלו איך כמה ולמה אבל הם באו לישיבה עם שקיות מלאות כל טוב מצרים הכוללות בשר ודגים וכל מטעמים, ויחד עם עוד כמה עוזרים ארגנו בישולים ותפאורה. בצהרי אותו היום חילקו כרטיסים למזמנים בלבד, מהם שזכו וקבלו כרטיסי VIP ורובם שקיבלו כרטיס צהוב. (מנה שניה ואילך). על התזמור היה רגע נדיר כשצביקי וייס ושילה אדרי שתפו פעולה כשהו על הקלידים והראשון על השירה. הכל היה שם. אפי' סיגרים קובניים. זה היה ממש בכחית "אשרי עין ראתה זאת, ואשרי אשרי אדם שטעם את זאת". אל אם חשבנו שהם ימשיכו בדרך זו הלאה, התאכזבו קשות. הארגון הוכיח בינתיים שהוא רק יודע לעשות רעש ולאסוף כסף במקומות שונים ובין לבין לדאוג לקצת אוכל עבור ראשי הארגון הדוגל בהשמנת יתר. אזג מיר צדיק, איפה ההפקות והדאגה לזולת??? העיקר שיהיה בתיאבון ולא לשכוח לברך לע"נ

יריבה היסטורית

ביקורו של הרב מאזוז בישיבה

בשנת תשע"ו התקיימה בישיבה הכנסת ספר תורה שנתרמה ע"י הרב משה קושניר בהשתדלותו של הרב משה פרץ, שהבטיח שנה קודם על תרומה של ספר תורה לישיבה הקדושה. בעיצומו של המעמד ולמורת רוחה של הנהלת הישיבה והבחורים הש"סניקים שרק שנה קודם ניהלו מאבק עקוב מדם על כבודו של מרן זצ"ל ושיבלחט"א הרב אריה מכלוף בן אסתר שליט"א שיאריך ימים על ממלכתו אמן. הופיע בפתע פתאום וללא הודעה מוקדמת הרב מאיר מאזוז שנכנס לבית המדרש דרך חדרם של רבותינו ראשי הישיבה שליט"א כדי להוקיר ולכבד את האוליגרכים מנהלי ארגון דוד המלך. וכדי שזה לא ייהפך למאבק תגרה אלים, נכנס מורנו הרב פרוכטר לכוננות שיא ועמד על המשמר בסמוך לדלת החדר ולא נתן לו להתקדם הלאה. ומשם נשא הרב את דרשתו לציבור, כשבניתיים הרב פרוכטר נושא תפילה חרישית שהביקור יתנהל כשורה וח"ו לא תצא מכאן אש המחלוקת וכו' וכו'.

ר' וונטיל ר"ר משה

"שבועות תחת אש"

כ"ח אייר פ"א ירושלים בוערת, שער שכם, מגנטוריס, בקטבי"ם, ידידינו מהג"יאהד הצהירו 6:00 ושנם טילים בירושלים. הבטיחו וקיימו עוד במהלך השיעה"כ של מורינו ר' אריה החלו האזעקות ביישובי הסביבה, וכבר בלילה החל מופע מרהיב בשמי נתיבות. [במהלך הלילה קבוצת בחורים עלו לירושלים ונפגשו עם הג"ר נתן. הפרטים חסויים] גם בתקופה סוערת זו קול התורה לא פסק, קבוצות תלמידים של הגר"י זלמנוביץ ירדו ללמוד בצוקרמניה [ובהמשך הלילה הצוקרמניה הפכה ל"צולריה" ואירחת בלילות את כל מי שאמא שלו פחדה מהטילים]. בכל לילה זקני החבורה עלו לחפ"ק התצפיתנים וכבר ידעו להודיע כל טיל להיכן הוא מגיע. בהמשך החלו הנפילות ו450 מטר מהישיבה היתה נפילה [שער של שדות נגב]. לאח"כ ייבאו נפילה, רסיסים, חבלנים, ואופק כמובן. ליל שישי האדום בתחילת השיעור של דודי וולס החל מבצע צהל"י להשמדת המנהרות ברצועה [ובמהלך כל השיעור לא היה אזעקה אחת] בנינים באוויר, פיצוצים עד לב השמיים, בהמשך הלילה זיץ מרומם עד לאחר שעלה השחר. ליל שבועות אש של תורה, שטייגן עד לב השמיים, מקול התורה לא נשמעו האזעקות בביהמ"ד, באשמורת הבוקר כרגיל יצאנו במחול סוער עם ראשי הישיבה, על אף חולשתו שכבר נכרה על פני רה"י לרפ"ש. יום שישי יי סיון לדאבונינו לאחר 45 אזעקות בלבד על היכל הישיבה, נתבשרנו על החלת הפסקת האש החמישית ומאז ועד עתה שורר שקט זמני, בתקווה שבקרוב ממש....

"ארוחת צהרים חד פעמית"

כמו בכל אירוע חדשותי שורה בעולם, גם לגזירה המרושעת של ליברמן שר"י על העלאת המחירים יש את הזווית של כלל הציבור לגזירה ויש את הזווית של "שכר שכיר", ורק בבוקרו של יום משעמם רוחשי המזמות והתעלולים בישיבה זאבי אולמן ויעקב בודנהיימר הכינו תוכנית- מגירה לגזירה האיומה והחליטו החלטה כואבת מפסיקים להשתמש בכלים חד"פ ועוברים לרב-פעמי דבר ראשון הם הכינו מודעה דרמטית שמבשרת על ההחלטה אח"כ הלכו למחסן של חג"צ ולקחו משם ערימות של רב"פ שר' יששכר קנה לילדי צ'רנוביל בישיבת חנוך לנער סדרו יפה בשולחנות וחיכו לבאות : עם פתיחת הדלתות הצלם שתיעד הבחין בהלם על הבחורים שרובם קיבלו את ההחלטה בהבעה מחויכת והחלו להעמיס על הצלחות המעופשות שניצלים ופירה, אך כעבור דקות ספורות החלו להישמע קולות נפץ והחד"א הפך לזרת קרב [כמעט כמו באוק]. [הבחורים מוכיחים לכל מי שעוד לא הבין דמינו לא יימכר בכסף והרב פעמי מחזיק פחות מן החד פעמי.

"חגיגה במגדל המים"

לאחר חמש שנות ציפייה ומעקב צמוד של אלוף הבלגן (במילי) אלחנן החתן על מגדל המים, בניסיון לחקות את משה דוד שהרבני, הוא גילה שאחראי המגדל שכחו לנעול את הדלת והמגדל פתוח וממתין למבקרים. עם המידע הזה הגיע אלחנן לישיבה וניסה בכוח לשדל בחורים מבני הקיבוץ הגבוה שיבואו איתו לשם ולעשות שמח. אבל בזה הוא דווקא לא הצליח שכן אלי כהן לדוגמה היה בתקופת לימוד החברותא בסדר ג' עם ירדן (עדיין לא דוד) שטיינוורצל, והבחורים האחרים אמרו לו שיתאפק קצת ויחכה לבוקר שכן דברים שרואים משם... רואים בבוקר הרבה יותר טוב. אלחנן שכנראה התאכזב מספיק מדברים שאמר שיעשה בהמשך התעקש על היום, וכך הגיע לקבוצת בחורים משי"ג ושי"ב דאז, שהם עדיין לא שבעו משטויותיו של הנ"ל הלכו איתו בשמחה של מצווה עם גיטרות וכו' וכך החלו לעלות ולטפס במעלי הסולם כשהפחדנים מבניהם רבים מי עולה האחרון... ישר כשהגיעו למעלה פצחו בשירי הודיה ובזיץ מרגש ולאחמ"כ בפרק תהילים שנאמר פסוק בפסוק תוך בקיעת שערי שמים ושמי נתיבות במיוחד, השעות חלפו להם מבלי משים ותוך כדי עבודה התצפיתנים שעקבו בדריכות אל עבר תחנת אופק הסמוכה ראו שכמה ניידות שועטות אל עבר המגדל, ובמהרה נשמעו קריאות ממגפונים שמצוות אולי מתחננות לרדת מהמגדל ולא להתאבד! אחרי כמה זמן של צחוק בפרצוף על השוטרים הרבים שהקיפו את המגדל החליטו שנגמר ומתחילים לרדת, השוטרים חמורי הסבר קיבלו את פניהם בזעף ולקחו מכל בחור את פרטי הזהות שלו, ורק צ'אלמר מלומד אחד הצליח לברוח, וכך נסתיימה לה עוד חגיגה מבית היוצר המופלא של שכי"ש.